

Prasība, kas celta 2014. gada 2. maijā – H-O-T Servicecenter Nürnberg u.c./Komisija**(Lieta T-289/14)**

(2014/C 223/44)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Nürnberg, Vācija), H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Nürnberg) (pārstāvji – A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler and T. Woltering, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt atbildētājas 2013. gada 18. decembra lēmumu uzsākt oficiālās izmeklēšanas procedūru lietā Valsts atbalsts SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem (OV 2014, C 37, 73. lpp.);
- apvienot šo lietu un lietu saistībā ar prasību, ko Vācija cēlusi Vispārējā tiesā par apstrīdētā lēmuma atcelšanu (prasības pieteikums iesniegts 2014. gada 21. martā);
- pakārtoti: pievienot lietai ar Vācijas celto prasību saistītos lietas materiālus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza desmit pamatus.

1. Pirmais pamats: priekšrocības neesamība
  - Prasītājas apgalvo, ka Likumā par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*; turpmāk tekstā – “EEG”) paredzētais īpašais kompensācijas režīms nerada nekādu priekšrocību energoietilpīgiem lietotājiem cietināšanas un pārklājuma rūpniecībā vispārīgi un prasītājām konkrēti.
2. Otrais pamats: selektīvas priekšrocības neesamība
  - Prasītājas arī apgalvo, ka īpašais kompensācijas režīms tām *a fortiori* nav radījis nekādu selektīvu priekšrocību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
3. Trešais pamats: valsts līdzekļu izmantošanas neesamība
  - Prasītājas tāpat arī norāda, ka īpašais kompensācijas režīms nav atbalsts, ko “piesšķirusi valsts vai kas piešķirts no valsts līdzekļiem” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
4. Ceturtais pamats: konkurences izkropļošanas neesamība
  - Prasītājas norāda, ka ar īpašo kompensācijas režīmu netiekot izkropļota konkurence Eiropas Savienībā.
5. Piektais pamats: ietekmes uz tirdzniecību starp dalībvalstīm neesamība
  - Prasītājas norāda, ka īpašais kompensācijas režīms neietekmē arī tirdzniecību starp dalībvalstīm.
6. Sestais pamats: ar īpašā kompensācijas režīma izbeigšanu vai ievērojamu samazināšanu tiktu pārkāptas prasītāju pamattiesības
  - Prasītājas norāda, ka ar īpašā kompensācijas režīma kvalificēšanu par atbalstu vai tā ievērojamu samazināšanu tiktu pārkāptas ne tikai LESD 107. panta robežas, ko skaidri ir noteikusi Eiropas Savienības Tiesa, bet arī pamatprasība par materiālo vienlīdzību izdevumu sadalē. Ar īpašā kompensācijas režīma atcelšanu vai ievērojamu samazināšanu tādejādi tiktu pārkāptas prasītāju pamattiesības, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartā paredzētās.

7. Septītais pamats: uz īpašo kompensācijas režīmu ir attiecināms Komisijas 2002. gada 22. maija lēmums
  - Prasītājas norāda, ka Komisija savā 2002. gada 22. maija lēmumā ir tieši atzinusi, ka EEG un tā “kompensācijas režīmi” neatbilst atbalsta nosacījumiem ⁽¹⁾. Šis lēmums attiecoties arī uz īpašo kompensācijas režīmu.
8. Astotais pamats: acīmredzama kļūda vērtējumā un nepietiekama sākotnējā izvērtēšana
  - Prasītājas apgalvo, ka Komisija nav veikusi pietiekamu izvērtējumu un līdz ar to nav konstatējusi, ka energoietilpīgiem lietotājiem paredzētie izņēmumi ir pamatoti ar EEG mērķi, raksturu un vispārējo uzbūvi un tādējādi nav selektīva priekšrocība.
9. Devītais pamats: tiesību tikt uzklašātam pārkāpums
  - Prasītājas norāda, ka Komisijai katrā ziņā vajadzēja tās uzklašāt, pirms pieņemt lēmumu ar tik nozīmīgām juridiskām sekām.
10. Desmitais pamats: nepietiekams pamatojums
  - Visbeidzot prasītājas apgalvo, ka būtiski lēmuma par procedūras uzsākšanu punkti nav pietiekami pamatoti.

⁽¹⁾ Komisijas 2002. gada 22. maija vēstule C (2002) 1887 fin./Valsts atbalsts NN 27/2000 – Vācija.

Prasība, kas celta 2014. gada 2. maijā – *egeplast international*/Komisija

(Lieta T-291/14)

(2014/C 223/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *egeplast international GmbH* (Greven, Vācija) (pārstāvis – A. Rosenfeld, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 18. decembra Lēmumu C (2013) 4424, galīgā redakcija, par valsts atbalstu SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Vācija, Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā ir norādījusi sekojošo.

1. Priekšrocības LESD 107. panta 1. punkta izpratnē neesamība
  - Prasītāja apgalvo, ka Likumā par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*; turpmāk tekstā – “EEG”) paredzētais īpašais kompensācijas režīms neradot priekšrocību prasītājai LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, bet tikai atvieglot slogu, kas būtiski ietekmē prasītājas konkurētspēju un kas tai ir ticis uzlikts tikai EEG piemaksas ieviešanas dēļ. Šī režīma mērķis esot daļēji kompensēt neizdevīgo situāciju, nevis sniegt kādu priekšrocību.
2. Selektivitātes neesamība
  - Prasītāja arī norāda, ka īpašais kompensācijas režīms nav selektīvs, jo tas nav ierobežots ar konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanu. Tāpat arī to uzņēmumu loks, kas izmanto īpašo kompensācijas režīmu, praksē ir tikpat atšķirīgs. Režīms esot pilnībā saderīgs ar 2012. gada EEG un ļaujot īstenot EEG sistēmai atbilstošu maksājumu sistēmu.